

חושבים שהן פסולות בדיעבד? הרי יש כלל בענין קדשים, שדוקא אם שנה עליהם הכתוב שני פעמים הרי הם מעכבים, והיכן שנה הכתוב שצריך ששתי הציפורים תהיינה שוות? (23)

ומתריצין: **סלקא דעתך אמינא**, היה עולה על דעתך לומר, שכל הדינים שנאמרו בענין המצורע מעכבים בדיעבד, משום ש"תהיה" **כתיב**, בתחילת פרשת מצורע נאמר "זאת תהיה" תורת המצורע, ומשמע שכל האמור בפרשת מצורע יהיה בהוייתו [כמו שהוא נאמר בלא שום שינוי], ואם שינה פסול.

לכן הוצרך הכתוב לרבות, שאפילו אם שתי הציפורים אינן שוות, הרי הן כשרות בדיעבד.

ומקשינן: **והשתא דרבי רחמנא**, ועכשיו שהכתוב ריבה במילים "ציפור" "ציפור", שאפילו אם אין שתי הציפורים שוות, הרי הן כשרות בדיעבד, אם כן קשה: "תהיה" — **למה לי** [לאיזה צורך נאמרה המילה "תהיה"]?

ומתריצין: **לשאר הוייתו של מצורע**, לענין שאר הדברים שהיו במצורע, ללמד שאם שינה בהוייתן פסול.

לסיכום: בשלושה מקומות מצאנו שצריך להביא שתי קרבנות שווים:

א. שני שעירי יום הכיפורים

ב. שני כבשי המצורע.

ג. שתי ציפורי המצורע.

ובשלושת המקומות הללו, דרשו זאת חכמים מהמילה "שנים" [או "שתי", או "שני"].

ומקשינן: **אי הכי**, אם כך [שדורשים מהמילה "שנים" ללמד שיהיו שניהם שווים], **לגבי תמידין** — **נמי נימא** [נאמר] כך:

נאמר בהם "כבשים בני שנה, שנים ליום תמיד" [שמות כט לח].

אילו נאמר "כבשים" הייתי יודע שמייעוט **כבשים שנים**.

אם כן **מה תלמוד לומר** [לאיזה צורך נאמר] "שנים"?

ללמדך שיהיו שניהן שווין.

ומנין שאף על פי שאין שניהן שווין בכל זאת הם כשירין? (24)

בחוץ אינה מעכבת.

והגמרא מתרצת מיד, שגם לענין הדברים הנעשים בחוץ נאמר "תהיה". ולפיכך צריך הכתוב לרבות "ציפור" "ציפור".

24. הקשו תוספות ישנים: מדוע הייתי אומר שאפילו בדיעבד הן פסולות? הרי לא נשנה דין זה שני פעמים!
ותירצו: אכן הגמרא יכלה לשאול שאלה זו.

ששילחו לשדה]. ולדעת הריטב"א הנ"ל אין צריך לזה. אלא כל מקום שנאמר "מייעוט רבים שנים" הרי זה בתורת ודאי. [וכאילו נאמר בפירוש שנים]. ועיין לעיל הערה 12.

23. ביאר בשיח יצחק: הגמרא כאן היתה סבורה ש"תהיה" מלמד שהוייתו של המצורע מעכבת, רק לענין עבודות המצורע הנעשות בבואו לפני ה' בשער ניקנור, אבל טהרת הציפורים שנעשתה